



Het geheime 'strand', een enorme zandbak, verscholen tussen de buxushagen, is de favoriete plek van de kinderen.



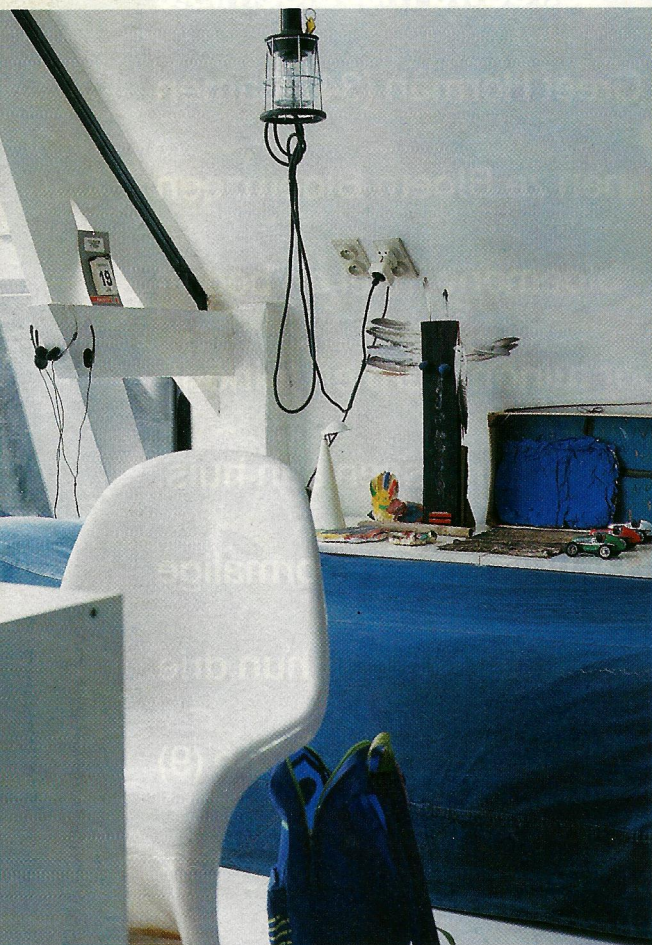
Binnen & buiten

Tuin- en landschapsarchitect

Marc De Winter (45) is
getrouwd met bloemiste
Greet Herman (34). Samen
runnen ze Bloem Bloem, een
bloemenwinkel en bedrijf
voor tuinontwerp en tuinont-
werp-cursussen aan huis.
Dat huis is een voormalige
boerderij waar ook hun drie
kinderen Enzo (11), Zoë (9)
en Otto (7) wonen.

Marc: 'Dit is mijn ouderlijk huis. Het heeft voor mij een enorme gevoelswaarde. Ik ben er geboren, getogen en altijd blijven wonen. Hetzelfde gold voor mijn moeder en grootvader. Deze boerderij is dus met recht een familiehuis. Ook Greet is er inmiddels volledig mee vergroeid. Onze kinderen zijn hier geboren. We wonen en werken er samen. Het ziet er in en rondom de boerderij wel radicaal anders uit dan toen mijn grootouders en ouders er met hun zeven kinderen leefden. Binnen en buiten zijn nu veel meer met elkaar verbonden. De tuin heb ik zelf ontworpen. Het is het visitekaartje voor mijn bedrijf, het eerste dat hier veranderde. En dat heeft een belangrijke invloed gehad op ons interieur. De voormalige koeienstal en het woonhuis zijn bij elkaar getrokken door een hoge glazen binnenplaats. Alles

De tuin is uiteraard een ontwerp van Marc en trekt veel bezoekers en cursisten. Iedereen die oprecht belangstelling heeft, kan bij Bloem Bloem geschoold worden in tuin- en landschapsarchitectuur.



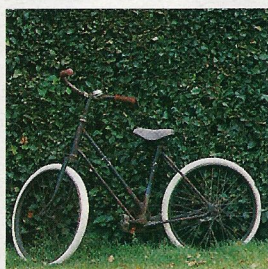
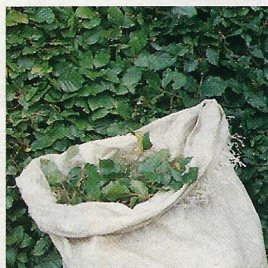
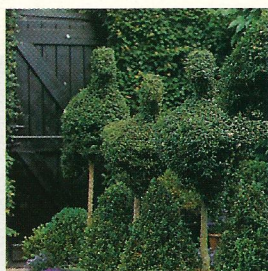
Modern en antiek in de met glas overkoepelde binnenplaats.

Als zoon Otto later meer privacy wil, mag hij gerust de witkwas hanteren op het glas. De jaren-70-stoel in zijn kamer is een collectors item, maar is volop in gebruik.

54 Ouders

Marc persoonlijk

Lievelingskleur: heb ik niet, een kleur wordt gemaakt door de kleur die ernaast staat. Mooiste seizoen: alle seizoenen als ze maar écht zijn. Favoriete voorwerp: Teveel om op te noemen. Favoriete geur: buxus met ochtenddauw. Favoriete bloemen: als ik écht moet kiezen: papavers.



De tuin is het visitekaartje van Marc en Greet



De voormalige koeienstal en het woonhuis zijn bij elkaar getrokken door een hoge glazen binnenplaats, en met elkaar verbonden door middel van 'bruggetjes'.

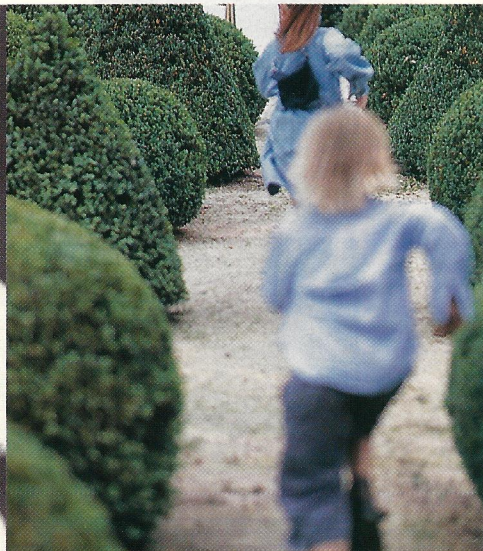


is opnieuw ingedeeld en ingericht in samenspraak met architect Lou Jansen en binnenhuis-architect Will van Roosmalen. Op een manier waardoor binnen, buiten, wonen en werken met elkaar verweven zijn. De uitstraling is strak en modern. Ik ben een verwoed verzamelaar van hedendaagse kunst. Toch heeft het verleden hier, door wat oude stukken, authentieke details en een collectie antiek speelgoed, ook een plaats gekregen.

De kindhoge buxushagen buiten hebben een labyrint effect dat binnen eveneens wordt bereikt door de spiegels en glazen wanden. De muren rond de eet- en werktafel zijn bijna allemaal zwart geverfd omdat het groen dat je daar door de ramen ziet er zo prachtig bij kleurt. In die ruimte



Zoë heeft een zwak voor Wiske. In haar kamer hangt nog een oud hooizolderluik voor het raam. Als ze die opent ziet ze de tuin. Ze heeft de verzameloede van Marc geërfd, die zijn speelgoedauto's nog steeds koestert.



en in het aansluitende tuingedeelte hebben we om die reden ook gekozen voor zwarte meubels. Het interieur van de bloemenwinkel, de vloeren en zelfs de mand van onze zwangere hond Idéfix is zwart. Contrasterend zijn de witte wanden, vloeren en meubels. Een spel van schaduw en licht. Overal in en rond het huis is kunst te vinden. De kinderen zijn er mee opgegroeid en hebben er respect voor. Er hangt hier bijvoorbeeld een Anton Heyboer tien centimeter van de grond. Ik ben absoluut niet bang dat er iets mee gebeurt.'



Marc en Greet hebben hun leefruimte niet aangepast aan de kinderen. 'Het is eerder andersom,' volgens de vader. Maar de kinderen Enzo, Zoë en Otto en de hond Idéfix beleven er veel plezier aan. Bovendien kunnen ze zich geen betere speelplek dan de tuin wensen.